

μεθόδου πᾶσαι αἱ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας θυσίαι εἰ καὶ οὐχὶ ἐντελῶς ἄγονοι οὐχὶ ἥττον πλημελεῖς ἔσονται. Περὶ ἀπάντων τούτων εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ φιλομουσία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ιθυνόντων τὰ τῆς ἡμετέρας κοινότητος θέλει κατὸ ἐνὸν ἐνεργήση. "Ο, τι ὅμως εὐχαρίστως σήμερον καὶ ώς πολῖται καὶ κατὰ καθῆκον δημοσιογραφικὸν ἔχομεν νὰ ἀναγγείλωμεν. εἶναι ἡ εὐάρεστος πληροφορία, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐντίμου ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν τάξεων ἐδείχθησαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος πολλῷ ὑπέρτεροι τῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν εφ' ὧ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τούς τε διδάξαστας καὶ διδαχθέντας.

— Καθ' ἡ πληροφορούμεθα ἀριθμὸς ἀνώτερος τῶν τριάκοντα ἐνόπλων ὁθωμανῶν ἀνεγάρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὴν Διοίκησιν Σφακίων ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἑκεὶ Διοικητοῦ τὴν ἀρμοδίως σύλληψιν τοῦ φονέως Μουσταφὰ Κισανεῦ, ἐν ἐναντίᾳ^{δὲ} περιπτώτει θὰ ἀναλάβωσι οὗτοι τον ἀγῶνα νὰ ἀνεύρωσι καὶ συλλάβωσι τοῦτον. "Αν τοῦτο ἔχεται ἀληθεία, ἀληθῶς τὸ κίνημα τῶν ὁθωμανῶν δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἢ παράλογον καὶ παράτολμον. Εὔελπιστοῦμεν ὅτι αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ θὰ ἐπιτελέσωσι τὸ καθῆκον τῶν.

— Ἐν χωρίῳ Μέρων καὶ ἔδρᾳ τῆς ἐπαρχίας Ἀμαρίου
ἡ μὲν Διοίκησις σπουδαῖαν καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως
εἰσπράξωσιν οἱ δεκατισταὶ τὸ δέκατον τῶν γεννημάτων
πρὸς ὄφελος τοῦ Εὐαγγικοῦ ταμείου, ἵσχυρὸν ὅμως φένε-
ται ὅτι ἀπαντῷ ἀντίδρασιν διότι καὶ οἱ δεκατισταὶ ἀπε-
πέμψθησαν καὶ πρὸς τὸν Ἐπαρχον θελήσαντα ν̄ ἀποστεῖλη
πρὸς τὰ ἔδρα τους δημογέροντας τοῦ χωρίου ἀγτέστησαν
εἰπόντες αὐτῷ ὅτι ἐννοοῦν ἡ ἀπαντες οἱ κάτοικοι νὰ στα-
λῶσι πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἢ ἀλλως νὰ μένωσι παρ' αὐτοῖς
καὶ οἱ δημογέροντές των καθότι αὐτοὶ ἀπλῶς μόνον ἐρμη-
νευταὶ τῆς θελήσεως τῶν κατοίκων εἰνα. Τούτου ἔνεκα
ἡ Διοίκησις ἐντεῦθεν ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὰ ἔχει τὸν
λοχαγὸν Χουστέν 'Αγᾱ Σμυρλῆν μετ' ἀποσπάζατος χω-
ροφυλακῆς ἀγνωστον ὑποίσι διαταγής ἔχει καὶ τί θὰ συμ-
βῇ.

— Επὶ τῇ διαδοθείσῃ εἰδήσει ὅτι ὁ Βούλευτας Ξηρουδά-
χης ἐψηφίσθη καὶ πρόκειται νὰ χειροτονηθῇ ἐπίσκοπος
τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμαρίου καὶ Ἀγίου Βασιλείου, ἡ ἐπὶ τοῦ ἐ-
πισκοποῦ τούτου Κυπρίματος διωριζμένη ἐπιτροπὴ ἀπο-
τελουμένη ἐκ τῶν Δημάρχων τῶν δύο τούτων ἐπαρχῶν
καὶ τριῶν εἰσέτι διακεκριμένων προσώπων συνελθοῦσα ἐν
τῇ Μονήδριῳ Ἀγίου Πνεύματος συνέταξε καὶ ὑπέγραψεν
ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Παν. τὸν Μητροπολίτην Κρήτης διῆς
ἕξ δινόματος τοῦ λαοῦ ὑποδηλοῦ, ὅτι ὁ λαὸς δὲν δέχεται ὡς
ἐπίσκοπον τὸν μὴ προερχομένον ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς
χρησουόντος ἐπίσκοπης τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν καὶ ὅτι
ὅ χειροτονηθῆσόμενος ἐπίσκοπος δέοντος νὰ ἦνται ἐκ τῶν ὑπο-
ψηφίων του καὶ ἀρεστῶν αὐτῷ.

Ἡ ὡς ἀνωτέρῳ ἀναφορά ἐπ.δοθείσας εἰς τὴν Κεντρ. Χριστ. Δημογεροντίαν τοῦ Τυπάτου Ρεθύμνης διεβιβάσθη εἰς τὸν πόδα ἣν ὅπα ἀποδίνει.

— Δι' ἐπιτήμου κοινωνίσεως τῆς Γεν. Διοικήσεως Κρήτης ὑπὸ ἡμερ. 17 Ιουνίου ἐγένετο γνωστόν, ὅτι ἡ Αύλα κορ. Κυβέρνησίς ἐνέκρινεν δριστικῶν τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰνῶν προσθέτου φόρου τῶν 13 αριθμοφράνως πρὸς τὴν σχετικὴν αἴτησιν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς γῆσου.

— Δι^τ έτέρας κοινοποιήσεως τῆς Γεν. Διοικήσεως ὑπὸ
ἡμερ. 20 Ιουνίου ἐγένετο ἐπίσης γνωστὸν, ὅτι ἡ Λύτοχρ.
Κυθέρωντος ἀπέρριψε τὴν κατὰ τὴν τελευτέαν σύνοδον τῆς
Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συγκλεύσεως ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῇ Χρι-
στιανῶν πληρεξούσιων ὑποβλήθεῖσαν πρότασιν, περὶ τοῦ ὅ-
τι δὲν ἀναγνωρίζουσιν ἐν Κρήτῃ ἀφ' ερωμένην δεκάτην καὶ
ὅτι δὲν θεωροῦσιν ὑποχρέους τοὺς κατοίκους τῶν βακουφ-
ικῶν γωρίων εἰς πληρωμὴν αὐτῆς.

— Εἰς τὰ χωρία Ἀρμένους, Νέο χωρίον, Μαχαιροῦς, καὶ Ραμνῆ τοῦ Ἀποκορώνου, δῶν ἡ δεκάτη ἔχει χακτήριο σθῆταν Βακουφική, μετέβη δὲ Διοικητής Σφακίων μετὰ σώματος χωρούσυλακῆς καὶ προέτρεψε τοὺς κατοίκους εἰς πληρωμὴν τῆς Βακουφικῆς δεκάτης, δηλώσας αὐτοῖς ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἔχει διαταχήν νὰ μεταχειρισθῇ καὶ βίαν. Οἱ αὔτοικοι ὄμως τῶν χωρίων, τούτων καὶ δὲ ἔχομεν πληθορίας, ρητῶς ἐδήλωσαν αὐτῷ, ὅτι συμφώνως τῷ ἀπὸ 28 Ιανουαρίου ε.ε. Ψηφίσματι τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἀριθμούνται τὴν ἀγροτικὴν τῆς ὡς Βακουφικῆς χαρακτηριζόμενην δεκάτην καὶ ὅτι σκοπὸν ἔχουσιν ἀκράδατον νάντιταξπι βίαν εἰς τὴν βίαν. Ἀπίστε λαχὸν δὲ συγχρόνως τοῖς ἐκμισθωταῖς τῶν χωρίων τούτων δίδωσιν, δι' ἣς ἀπαγορεύουσιν αὐτοῖς τὴν εἰς τὰ χωρία τῶν προσέλευσιν πρὸς εἴσπροτεν τῆς δεκάτης ταύτης. Συνεπέιτα τῶν κατηγορηματικῶν τούτων δηλώσεων, δὲ Διοικητής Σφακίων θέωρησε ὅρθων νάνκαρούσῃ πρύμνην καὶ νάνκαρούσῃ ἀπρακτος. Οἱ δὲ ἐκμισθωταὶ, θέλοντες ἀποφυλάξωσι τὰ δικαιώματά των, ἐπέδιοικαν τῷ Διο-

κητῆ Σφακίων διαμαρτυρούσιν, δι' ἣς δηλοῦσιν ὅτι ἔνεκος τοῦ ἀδυνάτου τῆς μετρούμενης τῆς δεκάτης ταύτης, οὐδόλως θεωροῦσιν ἕαυτοὺς ὑποχρέους εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος.

— ὡς μανθάνομεν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Δραπανᾶ, Σπηλιᾶ καὶ Νοχά Κ σάμου. καὶ Γαλατᾶ, ἀλικαν δι Βούσες, Φουρνές καὶ Μεσκλᾶ τῆς Κυδωνίας, τῶν ὅποιών δεκάτη θεωρεῖται ὡς βικουφράνη, ἐπέδωκεν ὁμοίαν ἀναφορὰν τῆς τῶν Ἀποκορων ατῶν, ήν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλακα κατεχωρίσαμεν, τῇ Γεν. Δοκήσει, δηλοῦντες δὲ οὐδέποτε θέλουσι συνανέτει εἰς πληρωμὴν τῆς δεκάτης· τῶν χωρίων των, ἐνόσῳ αὕτη χαρακτηρίζεται βικουφράνη τὸ δργανα τῆς χωροφυλακῆς πολυπληθῆ δι αμένουσιν ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις, προσπαθοῦντα νά εξανηγκάσωσι τούς· κακοίους εἰς πληρωμὴν τῆς δεκάτης.

— Ἐν τοῖς πιεστηρίοις εύρισκομένου τοῦ φύλλοι, ἡμῖν
ἐπληρωφορίθμευσεν ὅτι οἱ ἐλθόντες ἔνοπλοι Ὁθωμανοὶ πρὸς
ἐκδίκησην τοῦ φοιτηθέντος ἐσχάτως Μουσταφᾶ Κισσανοῦ
ἐπιφυρβόλοι σαν ἀνεπιγυγῆς κατὰ τοῦ ἐν τῇ θέσει ποταμοῦ,
σταθμεύοντος Λαζίου Δημ. Παλιοράκη προσεχῶς θέλομεν
διεμένειν τοποθετήσας τοῦ περιπολοῦ.

— Ε' δηνος εκ Σκουταρέως τῆς Ἀλβανίας λέγουσιν
ὅτι ἀπὸ 31 Μαΐου ἐπιχολουθίουν ἀδιακόπια μαχητικά, με-
ταξὺ ἀλβανῶν καὶ τουρκικῶν στρατευμάτων. Εἰς τὰς μυ-
χας τῶν 30 καὶ 31 Νοεμβρίου κατετάπωθήτων ὅλος εἰλικρινῶς, 3
ταγμάτα τουρκικά. Οἱ ἀλβανοί ἐκυρίευσαν 3 πυρετόδαχ,
καταγγέλλουσιν δὲ την ἑταῖρον τῶν Κελλήνων ἀλβανῶν καὶ μουσουλ-
μάτων μετά τῶν καθολικῶν. Τὸ Μαυροβούνον ἐποκοθέ-
ισσα μεταξὺ Κούτσου καὶ τοῦ ποταμοῦ Τσίεβα 3 ταγμα-
τα δικαίωσιν ζώνην.

— Ἐν τῷ διαμερίσματι Χάττει συνήθη τὴν προτελευ-

— Κατὰ τὴν ἡμέρην, τῆς Λειψίας, δὲ δόκτωρ Οὐελ-
ρερ ἀνεκάλυψε τὸ μέσον τῆς διεθνύσεως, τῶν ἄρρενόφων
Ὕψωθες ἐπ' ξεροπόρου ἥδινθη εἴτα να καιελῃ ἀσφα-
λέος ἔργου διεκπεύνε τούτο κατὰ βούλησιν.

— Τὴν πασελιούσαν τετάρτην πρὸς ἑσπέραν ἐστάλη
ἵ; τὰ πατριαρχεῖα ἡ ὑπουργικὴ εἰς τὸ τελευταῖον περὶ¹
προνομίων πατρ. τακτίριου ἀπάντησις. Σημειώθην δὲ ή
πάγκτης καιτιδεικύνεις, διπολέστερης τῶν καθηκόντων.
παττικῶν προνομίων ἀφρεθήη, διπολέστερης τῶν κανονιδεμένων
καὶ μετὰ πολιτικῶν ἔκεινα, φυσικῷ τῷ λόγῳ, εἶναι ἐπό-
νεον νὰ ὑποστῶται ἀκύρωσιν ἡ τροποποίησις τινὰ ἔνσκα-
ῶν εἰσαγομένων ἥδη γενικῶν ἐπὶ τὸ κρείττον μεταρρυθ-
μίσεων. Τακτήτη ἐν γένοις ὑπάρχει ἡ τεξίδι προνομίων ἔννοια,
εργάτη ἐκκλητούσιν καὶ σχολείων οὐδενός ἐν αὐτῷ γενομένου
όνου.

Χθές δὲ, ἐν κοινῇ τῶν δύο σωμάτων συνεδριάσει, ἐ-
ἐνεγε ἡ συζήτησις τῶν ὑπὸ τῇς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συν-
αχθέντων πρὸς ἀνταπόντησιν. Βέκ τῶν συνοδικῶν μελῶν
πηγὴ ἔνεκκα ἀδιαθεσίας ὁ Σ. μητροπολίτης Ἐφέσου. Τὰ
ἐ λαϊκά μέλη τοῦ συμβουλίου ἦταν ἑπτά, λαβόντο: μέ-
ρες, πρώτων ἥδη καὶ τοῦ κ. Τ. Καραβῆς δωρῆ Ἀμφότε-
ρ τὰ σώματά εἰσι: συμφωνήσατε ως πρὸς τὰ σπουδαιό-
τα, πρὸς τὰ σπουδαιότατα, περὶ ὧν ἡ σκέψις ζητήμα
τον.
(Ἀντ. Ἀστέρ).

—Ἐπιτροπὴ τὸν προξενικῶν σώματος περουσιάζει Οη τὴν
ἀρελθοῦσαν τρίτην εἰ; τὸν Κεδίδην, ὅπως ζητησῃ παρ'
τοῦ νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν ἵνα λέβῃ ὑπὲρ τῆς δημοσίες
εἰσιας δοκιμάστρα καθελκού εἰσθιει ἀναγκαῖα. Ἡ ἐπιτροπὴ¹
νόκειτο ἐκ τῶν κα. Ἀστεν, Δομπράτιερ, Χολδεστάιν,
Κυντίου, Μονζέ. Κούκσον, Μακαβέλη, οὔτινες ἔσονται
δοδικαίως καὶ μέλη τῆς διορισθεισομένης ἐπιτροπῆς. Ο
εδ θης διεβεβαιώσ τη, δτι θὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαῖκς δια-
γράφεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐκφρασθείσας ἐπιθυμίας, φρον-
τες δὲ καταβάλλεται ὅπις διορισθῶτι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη
ἐπιτροπῆς.

—” Ήσαντο ἀπὸ τῆς παρελθόντης παρασκευῆς αἱ ἀνα-
ίσται περὶ τῆς ἀνακαλυψθεῖσης ἐσχάτως ἐν Κατέῳ συ-
μοσίξ. Εἴναις ἐν γένει οἱ κατηγορούμενοι ὄρνουνται
ιμόνως νὰ διμολογήσωσιν, ἀν ἔχωσιν ἑτέρους συνενγόνους
τός τῶν μέχρι τοῦδε συλληφθεῖτων. Τὰ κατασχεθέντα
ως Ἑγγραφὲ παρά τισι τῶν συιωμοτῶν παρέτχον μέχρι^ο
δε ἵκανα, καὶ λιαν ἀκριβεῖς ἐմείζεις διας ἡ δικαιο-
ν δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἀνακαλυψῃ πάσαν τὴν
γέλαιαν.

— Ἰδού πᾶς ἀπορχίνεται περὶ τῆς ἐν Δαμιέττη νόσου μεταβάσεως ἐκεῖ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει τοις ἀπελθότα συμπτώματα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς εὗς ἔγνωμεν εἰσὶ τὰ τῆς χολέρας. Λαζαρουντες δέ τοις ὄψις τὰ

χείαν πρόσδον τῆς ἀσθενείας, τὸν κεραυνοβόλον σχεδὸν χρηκτήρα ἐπιδεμικῆς χολέρας. δὲν ἥδυνήθημεν δικαὶος νὰ ἀρίσωμεν τὴν ἀρχὴν αὐτῆς καὶ νὰ κρίνωμεν ἂν ἔγεν-
νήθη ἐν αὐτῇ γάρ τι ἐλομίσθη ξέωθεν.

—Ο Χεδίνης ἀπένειμεν εἰς τὸν ὄμρογενῆ τραπέζιτην κ.
Κωνσταντίνον Συναδινὸν τὸ παράσημον· Οὐμανὲ τότες
τάξεως σδία τὴν προθυμίαν μεθ' ἡς λαμβάνει πάντοτε
τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργεῖ ὑπὲρ δικηρών φιλανθρω-
πικῶν καὶ κοινωφελῶν ποάτεων ἐν τῇ πόλεισα. Ἐπίτης
ἀπένειμε τὸ παράσημον Μετζίτιε τετάρτης τοξεως εἰς
τὸν κ. Θεμιστοκλέα Αὐγυρινὸν, ψρῷ λαμπτήτην τοῦ ὑγειονού
καικοῦ συμβουλίου, καὶ εἰς τὸν κ. Περον Καθάρην, ὁ-
πογραμματέα τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

— Καὶ ἄλλο εκεῖνον ἐν ἀγύπτῳ. Ἡ λοιμωχὴ βοῶν ποσ-
εῖται θραύσι: εἰς τὰ παρά τὴν διώρυγα Μαγματίδειν χω-
ρία ἀπὸ ΤΑΤΦΕ καὶ ἐκεῖθεν. Βπιθεζεύνται, διὰ οἱ χωρί-
κοι; ἔφου ἐκδάρωσι τοὺς βόας μίπτουσι τὰ πτώματα αὐ-
τῶν εἰς τὴν διώρυγα, ἐν ᾧ πλεῖστα ἐπιπλέουσιν ἡδη βρο-
μερώτατα.

— την τῇ πολίχνῃ Τίστζα¹ Βεγλάρ τῆς Οδύγγαρίας θρέξ-
το ἐσχέτως δίκη ὑποθέσεων ἔχουσα τὴν εὐεντελτην πρό-
ληψιν περὶ ἀπαγγωνίς χριστιανοποιίδων ὑπὸ τῶν ἑβραιῶν
πρὸς χρῆσιν τοῦ αἰματος αὐτῶν. Ἡ ἁρῷ τῆς δίκης ἀ-
νέρχεται εἰς τὸν ²απρίλιον οὐ 1880. Καὶ τὴν ἐποχὴν
ταύτην, εἶχεν ἀπολεσθῆ μικρὰ κάρη δεκατετράκεις ὄνοματες
“Βεζήρ Σολυμόσην, περὶ ἣς ἐλέχθη ὅτι ἡράργη ὑπὸ τῶν
ἑβραιών, μάρτυς δὲ τοῦ γεγονότος παρουσια: θη ἑβραιό-
παις τις δεκατετράκεις τὴν ἡλικίαν. Μετ' διλγον ἀνευρέ-
θη τὸ πτῶμα κάρης παρὰ τὸν ποταμὸν Ταμή, φέρον τὰ
ἐνδύματα τῆς Βεζήρ, ἀλλ' ἡ μήτηρ αὐτῆς: δέν ἀνεγνώ-
ρισε τὴν κάρην. Κατόπιν ἀνευρίθηταν ἀλληλοδιαδοχῶς
δύο ἄλλα πτώματα κορεσίων τῆς αὐτῆς ἡλικίας παρὰ
τὸν ποταμὸν. Ἡ ὑπόθεσις ἐντεῦθεν περιεπλέθη. Ήδη
πρόκειται νὰ διευκρινισθῇ τὸ τριπλοῦν κακούργημα, τὸ
ὅποιον δὲν ἀποδίδεται πλέον γεγονως εἰς τοὺς ἑβραιοὺς
καθ ὅτον ἀλλως τὰ ἀνευρθέντα πτώματα δὲν ἔφερον
πληγὴς μαρτίους εἰς τὸν τράχηλον.

—Προχθές τὴν 10ην π. μ. ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μεγάλῃ
αιθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομείου διαγω-
νισμοῦ πρὸς σύνταξιν στοιχειώδους φυσικῆς κρίσις ὑπό τοῦ
εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κριτῶν κ. Χριστοφόρου. Βίς
τον ἔγωνα τούτον ὑπεβλήθητεν ἐν δλῷ ἐξ πονηρατα, ὃν
οὐδὲν, κατὰ τὴν κρίσιν, πληροῖ ἀκριβῶς τοὺς δρους; τοῦ
διαχωνισμοῦ, τὰ πέντε μάλιστα τούτων εἰσὶ πλήρει λαθῶν
ἐπιτετμονεισιν καὶ γραμματικῶν, ζυγῖτες δὲ εντελῶς λόγου.
Τὸ ἔτον, φέρειν τὸ ρητόν audaces fortuna juvat, καὶ ταὶ
μὴ ἀπολληγμένον ἀνακριβεῖσιν, ἐκριθεὶς ὑπὸ τῆς επιτροπῆς
ᾶξιον τοῦ βοσκείου. Ἀποδραγμούθεντος τοῦ φακέλλου
ἔγνώσθη τὸ ὅνομα τοῦ συγγραφέως τοῦ βραβευθέντος
πονηρατος, δοτις ἦν ὁ ἐν Κρήτῃ ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Ιφρ-
κιανάκης.

K P H T I K A

(Συνέχεια τὸς προηγούμενου φύλλου)

Φέρωμεν ἐπὶ τέλους τὸν Χάμψερ καὶ τὸν Ρεφενέλ οἵτι-
νες συμφωνοῦσιν ὅτι, ὁ λόγος τῆς ἐκστρατείας τῶν τούρκων
εἰς τὴς Κρήτην ὅτο ψευδής καὶ μόνον σκοπός κατακτη-
κός ὅτο τὸ αἴτιον ὅτι πλοίον πολεμικὸν τῆς Δημοκρατίας
(γράφε τῆς Μελίτης) συνέλαβεν ἀνατίας ἔζωθεν τῆς Κύ-
πρου ἐμπορικὸν σθωματικόν, ὅπερ οὐ μόνον ἐλήξτευσεν, ἀλλ’
ἔδυθιτεν ἐπὶ τέλους, λαβὼν πάντα τὰ εἰς Μέκκαν στελλό-
μενα ἵερὰ δώρα καὶ φονεῦσαν τὸν ἐντὸς τοῦ πλοίου ἀδελ-
φὸν τοῦ Σουλτάνου Ἰμπραήμ, Ὁσμανλῆν καλούμενον. (Η
Βασιλικὴ Σουλτάνα ^{τέλος} Αθηναία, πρωτότυπ. Ἰστορικ. ἐπισόδ.

τῆς ἐν Ἑλλάδι τουρκοκρατίας ὑπὸ Ν. κολ. Ε. Μαχρή Ἀθηναῖς 1878 σελ. 144 κ. ἐφ.) καὶ τέλος ὁ περίφημος Γάλλος περιγυπτής Σαβαρῆ (1779) ἥπτως ἀναφέρει τὰ ἔξης.
“Η Βανετία, ἦρε τῆς γένου Κορήτης πολι πέντε καὶ ἡ-

καὶ οὐκέτι, πρός την γῆν τοῦ Κρήτης πρὸ πεντα καὶ η-
μίσεως αἰώνων, ὅτε, ἀρχοντος τοῦ Κορνάρου, ἐπεσημανέτο
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τρομερὰ καὶ αἱ γῆς. Οἱ Τούρκοι λοι-
πὸν τεράστιον συναγαγόντες στόλον καὶ ἔξαπατήσαντες τὸν
Βαῖλον, βεβαιοῦντες αὐτὸν, ὅτι μέλλουσι· νά ἐκπλεύσωσιν
εἰς Μελίτην, αἴφρης ἐν μέσῳ τῆς συνομολογίας εἰρήνης
ἐνεφανίσθησαν εἰς Κρήτην ἐν ἔτει 1645 μετὰ στόλου ἐκ
400 ιστιοφόρων πλοίων, ἔκκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν πρὸς
ἀποθανόντας καὶ τεσσάρων Πασάδων (1) συγκειμένου. Οἱ αὐ-
τοκράτωρ Ιμερατήρ, δοτις δὲ ταῖς τα περὶ τὴν ἀποστολὴν
ιη ἔχοντας προφρυνῆ τούτου λόγον ἔξηπάτησεν δλοις τοὺς
Αστιανούς, ἵνα ἐπ τεθῷσι· κατὰ τῆς Βενετικῆς Γερουσίας,
δοτις καταδωρησάμενος τὸν πρέσβιν αὐτῆς, καὶ δατατάξας
τὸν στόλον αὐτοῦ νά δευθυνθῇ μέχρι τοις ἀκρωτηρίοις Μα-
ταπάτα, δεικνύων ὡς ἀν τῷ φειλε νά εξέλιθῃ τοῦ ῥη πελά-
γους, ἐβεβαίωσε τοὺς Διοικητάς Τήνου καὶ Κυθήρων, ὅτι
δημοκρατία δὲν πρέπει ποτῶς νά φενθῇ δ.α τὰς κα-

(1) Ο Κα. ετῶν Πασσάς εἰδούσεις τὸν στόλον· ὁ Ἰωσήφ Πασσάς
μελλεῖ νὰ κάμη τὴν πολιορκίαν ὁ Χασάν Πασσάς, Βεγλέρυπεν
τῆς Ρούμελης, εἶχεν εἰσπηδήσει πρώτος τὰ τείχη τῆς Βασιλε-
ως, καὶ ἀλιμοκούτης Ηλένης, Ἀλιμοκούτης Ηλένης.